

røre store Kjøbstæder, der ville føre deres Væ-
rer ud igjennem Havnene; alle Indvendinger
ere bortfaldne, naar man taler om Længdebanean;
man taler da kun om de store Betsignelser, en
saadan Bane vil bringe, og uden videre Be-
grundelse antager man den for at være et saa-
dant Gode, at Jærbanen absolut maa sættes
tilside for den. Det er kun med Hensyn dertil,
jeg har tilladt mig at gjøre de Herrer opmærk-
som paa, at en Længdebane, dersom den virke-
lig skal være til som noget Nyttigt, maa
gaae igjennem Egne, der ere befolkede; men,
jeg gjentager det, vi der ville have Jærbanen,
angribe derfor paa ingen Maade Længdebanean.
De samme Forhold, som ere tilstede i Jylland
med Hensyn til en Jærbane, ere ogsaa tilstede
med Hensyn til en Længdebane; naar Beboerne
komme ned ved den fæstligste Grændse med
deres Producter, kunne de derfor ikke faae den
Priis derfor, som paa de store Markeder;
Producterne ville ogsaa der være underkastede de
sædvanlige Priser o. s. v. Jeg finder det al-
deles rigtigt, hvad Indenrigsministeren bemær-
kede, at Frederikshavn som et Udgangspunkt
for Længdebanean egentlig først vilde faae sin
rette Betydning, forsaavidt denne Bane traadte
ind i en Berdensforbindelse; men
den Jernbane, hvorom der her i det
foreliggende Lovforslag er Tale, er en jydsk
Jernbane, ikke blot en Jernbane i Jylland,
men netop en Bane for Jyllands Skyld.
Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts
2den Valgfreds (Tscherning) har selv aflagt
Bidnesbryd om, at det er en jydsk Jernbane;
han finder det nemlig naturligt, at Sal-
ling, Mors, Thy, Viborg og Randers — og
jeg venter ogsaa Aarhus — stemmer for den;
han finder det naturligt, at alle de, som
kjende og interessere sig for de Egne, der
komme til at staae i Forbindelse med Jær-
banen, stemme derfor (Tscherning: Jeg
finder det ligesaa naturligt, at ingen Andre
stemme derfor!). Ja, det gjør mig ondt, at
den ærede Rigsdagsmand bruger et saadant
Argument, thi han pleier ikke at betjene sig af
det Slags Argumenter. Han mener altsaa,
at Thyboerne og Sjællænderne og de Andre,
som ikke have nogen umiddelbar Interesse
af denne Jernbane, skulde stemme derimod; men

det er ikke den Maade, hvorpaa han ellers
pleier at ønske Overbeviisningen her paavirket;
han kalder saadanne Argumenter den raae Egen-
nyttes Argumenter og en Appel til Gensidig-
heden og Misundelsen. Men jeg forlanger
ikke nogen stærkere, mere afgjørende og mere
veltalende Understøttelse af det foreliggende Lov-
forslag end den, der er fremkommen fra den
ærede Rigsdagsmand, idet han har erklæret
det for naturligt, at de Repræsentanter,
der sidde her fra de Egne, der ville komme til
at staae i Forbindelse med denne Jernbane,
stemme derfor. Saa lad os derfor med disse
Mænd stemme for den foreslaaede Jernbane og
være overbeviste om, at vi derved virkelig
fremme et almeennyttigt og gavnligt
Foretagende for Fædrelandet i det Hele; thi
det er ikke saa, at den enkelte Deel af vort
lille Statslegeme staaer isoleret for sig selv,
men hvad der virkelig kan gavne en stor Deel
Egne i Landet, gavner hele Landet; hvad der
bringer en livlig Forbindelse og Samfærdsel
imellem Landets forskjellige Egne, gavner det
Hele. Lad derfor Repræsentanterne fra de
Egne, som komme til at staae i umiddelbar
Berørelse med Jærbanen, stemme for den
som et Foretagende, der er gavnligt for disse
Egne, og lad os stemme for den som et Fore-
tagende, der er gavnligt for det hele Land.

Nørgaard: Det er naturligtvis nærmest
i Anledning af nogle Uttringer af den ærede
Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valg-
freds (Tscherning), at jeg har begjæret Ordet,
thi jeg kan ikke nægte, at efter den ærede Rigs-
dagsmands Udtalelser er man næsten berettiget
til at troe, at de personlige og stedlige Hen-
syn ere de overveieende hos ham ved denne
Sags Bedømmelse. Jeg veed nu ikke, hvor-
ledes den ærede Rigsdagsmands personlige
Stilling er til Byerne Frederikshavn, Randers
og Egnen Salling. Jeg veed ikke, om Be-
boerne i Frederikshavn i deres Dpførsel mod
den ærede Rigsdagsmand have været mere be-
hagelige end Beboerne i Randers, og skal heller
ikke videre indlade mig derpaa, da det staaer klart
for mig, at man i sliche Sager ganske bør høre
sig over de personlige og stedlige Hensyn.
Men det meest Betsynderlige ved disse Udtæ-